

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/267/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614209982
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Magdaléna Andreánska
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5614209982.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Magdalénou Andreánskou žalobkyne E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. X., J. XXX, proti žalovanému Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. Z. Č.. XXX, právne zastúpený Mgr. Samuelom Dorociakom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Liptovskom Mikuláši, Garbiarska 695, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovanému sa priznáva náhrada trov konania v sume 425,- eur a náhrada trov právneho zastúpenia v sume 983,11,- eur, ktoré je žalobkyňa povinná zaplatiť v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku advokátovi žalovaného.

odôvodnenie:

Žalobkyňa podala dňa 04. 12. 2014 žalobu, ktorou žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi sumu 1.088,71 eur a nahradiť jej trovy konania. V žalobe uviedla, že v roku 2012 sa so žalovaným rozhodli zabezpečiť si spoločné bývanie. Za tým účelom si obstarali dvojizbový byt č. XX nachádzajúci sa vo vchode č. XX na X. poschodí v bytovom dome so súpisným číslom XXXX, ktorý je postavený na pozemku p. č. 3317/29, zapísaný na LV č. XXXX. So žalovaným sa dohodli, že uzavrie zmluvu o hypotekárnom úvere a financie získané z úveru použije na kúpu bytu. Žalobkyňa doplatí rozdiel medzi financiami získanými z úveru a kúpnu cenou bytu. Zároveň uhradí poplatky súvisiace s vybavovaním úveru, posudky a niektoré ďalšie výdavky súvisiace s prerábaním bytu. Byt mali nadobudnúť obidvaja v rovnakom podiele, avšak žalovaný pod zámienkou, že pre vybavenie úveru je nevyhnutné aby bol výlučným vlastníkom on, uzavrel kúpnu zmluvu, na základe ktorej sa stal výlučným vlastníkom bytu. Následne, po získaní úveru sa mali stať so žalovaným podielovými vlastníkami bytu, každý v spoluvlastníckom podiele jedna polovica, s tým, že žalovaný bude uhrádzať splátky úveru a žalobkyňa bude uhrádzať náklady na domácnosť. Následne po rozchode so žalovaným bola nútená byť, ktorý spolu začali užívať, opustiť. Spolu s dieťaťom sa presťahovala do podnájomného bytu. Požiadala žalovaného, aby jej vrátil časť financií ktoré mu poskytla za účelom nadobudnutia úveru, kúpy bytu a prerobenia časti bytu. Žalovaný sa bezdôvodne obohatil, z toho dôvodu je povinný toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. V čase poskytnutia finančných prostriedkov žalovanému, existoval právny dôvod plnenia, ktorý však následne v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti stratil svoje právne účinky, tzn. odpadol. Touto ďalšou právnou skutočnosťou bolo to, že jej žalovaný zamedzil trvalo užívať predmetný byt. Týmto okamihom sa ňou poskytnuté plnenie žalovanému stalo bezdôvodným obohatením. Na základe vzájomnej dohody so žalovaným poskytla žalovanému sumu najmenej vo výške 7.088,71 eur, s tým, že budú obidvaja spoluvlastníkmi nehnuteľností, ktorú budú spoločne užívať. Nakoľko žalovaný je doteraz výlučným vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti a odmieta vykonať prepis jej časti v jej prospech, súčasne jej zamedzil užívanie, považuje finančné prostriedky ktoré mu poskytla za bezdôvodné obohatenie. Listom

zo dňa 07. 11 .2013 vyzvala žalovaného na vrátenie dlžnej sumy vo výške 8.000 eur do konca novembra 2013. Žalovaný ja napriek predchádzajúcej písomnej či telefonickej výzve odmietal vydať bezdôvodné obohatenie. Domáhala sa svojho práva cestou súdu. Príslušnému okresnému súdu predložila návrh na vydanie platobného rozkazu dňa 14. 01. 2014, v ktorom si uplatnila dlžnú sumu 7.345,47 eur, spolu s 8 % úrokmi s omeškania. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. 7C/35/2014-46 zo dňa 10.02. 2014 bola vyzvaná na doplnenie neúplného podania. Podanie doplnila listom zo dňa 24. 02. 2014, nakoľko však chýbala konkretizácia uplatňovaného peňažného plnenia, okresný súd jej neúplné podanie odmietol uznesením č. 7C/35/2014-63 zo dňa 13. 06. 2014. Financie, ktoré žalovanému poskytla, boli jej vlastnými zdrojmi, tie ktoré získala od rodičov, vo výške 8.000 eur, poukázaním dňa 05. 03. 2012 na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo W., a.s. a financie získané zrušením poisťovnej zmluvy s poisťovňou UNIQA, vo výške 1.620,37 eur, ktoré jej boli pripísané na účet 17. 04. 2012. Z uvedených zdrojov uhradila 15. 03. 2012 žalovanému sumu vo výške 1.000 eur na osobný účet žalovaného č. XXXXXXXXXXXX/XXXX za účelom úhrady výdavkov súvisiacich s vybavovaním úveru. Následne dňa 16. 03. 2012 uhradila žalovanému sumu vo výške 2.000 eur na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorú mal žalovaný uhradiť za sprostredkovanie predaja nehnuteľnosti a dňa 19. 04. 2012 uhradila sumu vo výške 1.000 eur na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorú mal žalovaný uhradiť za účelom doplatenia kúpnej ceny predmetného bytu. K uvedeným úhradám sa žalovaný zaviazal na základe článku 5 Kúpnej zmluvy o kúpe bytu. Žalovanému v mesiaci apríl 2012 súčasne uhradila na jeho šetriaci účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, 18. 04. 2012 sumu vo výške 50 eur a 30. 04. 2012 rovnakú sumu vo výške 50,- eur. Celkom žalovanému v mesiaci marec a apríl uhradila sumu vo výške 4.100,- eur. Dňa 14. 06. 2012 uhradila cenu projektu v rozsahu pre ohlasovaciu povinnosť na prestavbu bytového jadra vo výške 120,- eur, na základe objednávky na vypracovanie znaleckého posudku k nehnuteľnosti. Pre potreby zabezpečenia bol vypracovaný znalecký posudok bytu, za ktorý uhradila sumu 115,- eur. V priebehu ďalších mesiacov, t. j. máj až august 2012, nakupovala rôzne druhy materiálov za účelom prerobenia predmetného bytu. Išlo prevažne o materiál súvisiaci so stavebnými prácami na bytovom jadre, t. j. obklad, dlažba, sanita, inštalacný pomocný materiál. K žalobe priložila fotokópie pokladničných dokladov, od takto zakúpeného tovaru, v celkovej výške 2.528,39 eur, z toho suma vo výške 1.552,21 eur predstavovala bezhotovostné úhrady uskutočňované z jej účtu a suma 976,18 eur hotovostné úhrady. Sociálna poisťovňa, pobočka Liptovský Mikuláš vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 225,32 eur v lehote do 15. 04. 2013. Na naliehanie žalovaného za neho uhradila dňa 17. 04. 2013 predmetnú sumu, tzn. po lehote splatnosti, čo žalovaný potvrdil na obálke listu Sociálnej poisťovne. Žalovaný sa jej zaviazal tieto požičané finančné prostriedky vrátiť, k čomu však nedošlo. Žalovaného viackrát vyzvala na vrátenie dlžnej sumy, najskôr to podmieňoval jej odchodom a následne jej dispozíciou úradného dokladu exekučným titulom, ktorý bude zaviazaný k vráteniu požadovanej sumy.

Okresný súd Liptovský Mikuláš vydal vo veci platobný rozkaz č. 5C/267/2014-63 zo dňa 23. 03. 2015, ktorým uložil žalovanému, aby v lehote do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobkyni sumu 7.088,71 eur a nahradil trovy konania vo výške 425 eur. Alebo aby v tej istej lehote podal proti platobnému rozkazu odpor. Platobný rozkaz bol žalobkyni doručený dňa 27. 03. 2015, žalovanému dňa 25. 03. 2015.

Žalovaný podal prostredníctvom právneho zástupcu dňa 08. 04. 2015 odpor proti platobnému rozkazu. V odpore uviedol, že žalobkyňou uplatňovaný nárok považuje za nedôvodný. Skutočnosti uvádzané žalobkyňou v žalobe sú účelové a zmätočné. Žalobkyňa nepreukázala dostatočným spôsobom dôvodnosť uplatňovaného nároku. Okrem uvedeného vzniesol aj námietku premlčania, žalobkyňa svoj nárok odôvodňuje titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa mala podľa svojich tvrdení investovať peňažné prostriedky do nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalovaného v období od marca do augusta 2012. Žalobu na súd podala dňa 04. 12. 2014. V zmysle ustanovenia § 451, ods. 2 O. z., bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bezprávneho dôvodu. V zmysle ustanovenia §107 ods. 1, O. z., právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. S prihliadnutím na citované zákonné ustanovenie bol žalovaný toho názoru, že nárok žalobkyne je premlčaný.

Žalobkyňa doručila súdu vyjadrenie k odporu, v ktorom dňa 19. 06. 2015 uviedla, že nesúhlasí s odporom, nakoľko žaloba je dôvodná, peňažné prostriedky investovala. Námietka premlčania sa nemôže uplatniť, keďže neprešli tri roky od obdobia, kedy boli prostriedky investované. Príslušnému okresnému súdu predložila návrh na vydanie platobného rozkazu dňa 14. 01. 2014, v ktorom si uplatňovala dlžnú

sumu. Uznesením okresného súdu 7C/35/2014-46 zo dňa 10. 02. 2014 bola vyzvaná dna doplnenie neúplného podania. Podanie doplnila listom zo dňa 24. 02. 2014. Nakoľko však chýbala konkretizácia uplatňovaného peňažného plnenia, okresný súd jej neúplné podanie odmietol uznesením 7C/35/2014-63 zo dňa 13. 06. 2014.

Žalobkyňa na pojednávaní dňa 19. 11. 2015 zotrvala na svojom žalobnom návrhu.

Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 19. 11. 2015 predniesol, že trvajú na skutočnostiach, ktoré boli uvedené v odpore. Pokiaľ by aj žalobkyňa preukázala svoj nárok, išlo by o bezdôvodné obohatenie z plnenia bez právneho dôvodu, resp. z plnenia za iného, čo mal plniť sám. Sumy, ktoré žalobkyňa investovala, investovala začiatkom roka 2012 až do polovice roka 2012. Žaloba však bola podaná 4. 12. 2014. Poukázal na ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kedy právo na bezdôvodné obohatenie sa premlčí v 2 - ročnej subjektívnej premlčacej lehote, preto žalovaná suma je premlčaná v celom rozsahu. Z tohto dôvodu navrhol žalobu zamietnuť a žalobkyňu zaviazat' k náhrade trov konania.

Žalovaný predniesol, že si nie je vedomý toho, že by sa chcel bezdôvodne obohatiť. So žalobkyňou žili spolu približne päť rokov v podnájme, po piatich rokoch mali krízu a približne na dva mesiace odišiel od nej do iného podnájmu. Po dvoch mesiacoch sa vrátil, opätovne začali spolu žiť a po krátkom čase sa rozprávali, že si zadovážia spoločné bývanie. Navštívili banky a zisťovali, či je možné, aby im bola poskytnutá hypotéka. Pri zariaďovaní úveru v banke im bolo vysvetlené, že žalobkyňa je riziková skupina pre banku, preto celý úver ako aj kúpna zmluva mala zniesť na jeho meno. Vysvetlené im to bolo tak, že keď sa všetko zrealizuje, tak sa so žalobkyňou môžu dohodnúť, že nejaký podiel bude prevedený ja na žalobkyňu. Úver mu poskytla banka Y.. Nebol však schválený v plnej výške, ale žalobkyňa sama uviedla, že rozdiel v cene doplatí so svojich peňazí, nakoľko mala nejakú hotovosť z dedičstva. Žalobkyňu do ničoho nenútil, rozhodla sa tak sama. Taktiež ju upozornil na to, že nemá finančnú hotovosť a nejakú rezervu, takže súvisiace poplatky z úveru musí znášať sama. Žalobkyňa tak dobrovoľne robila, nakoľko chcela aby mali spoločné bývanie. Celý proces nadobudnutia bytu sa konal veľmi rýchlo, nemal hotovosť nazvyš, mal hotovosť jedine na to, aby zaplatil stravu, odvody a byt, ktorý mali ešte v podnájme. Približne po dvoch mesiacoch, ako byt kúpili, tak ho začali prerábať. Prerobenie vyšlo z podnetu žalobkyne, pričom upozorňoval ju na to, že nemá potrebnú finančnú hotovosť na prerábanie bytu a mohli by chvíľu počkať, kým sa nejaké peniaze usporia, avšak žalobkyňa uvádzal že by bolo dobré využiť čas kým majú ešte zaplatený prenájom bytu aby v novom byte preborili jadro, kuchyňu. Keďže začínalo leto, zobral si osobné voľno, začali prerábať jadro, celú prerábku vykonali svojpomocne, s pomocou jeho kamarátov. Po mesiaci ako prerobili byt, a ako sa všetko upratalo, začal si všímať zmeny v správaní žalobkyne, zistil, že ho podvádza, preto po porade s kamarátmi adresoval žalobkyni doporučené listy s tým, aby sa vysťahovala. K vysťahovaniu došlo 28. a 29. 11. 2012. Pri sťahovaní mu boli zobraté nejaké osobné veci, aj dokumenty, napr. aj originál kúpnej zmluvy, bločky, na zakúpenie materiálu, ktorý kupoval aj on, nejaké káble, čo bolo približne v hodnote 300,- eur. K tvrdeniam žalobkyne, že za neho zaplatila platbu do sociálnej poisťovne uviedol, že presne si už túto skutočnosť nepamätá, avšak mohlo sa stať, že nemal potrebnú finančnú hotovosť na zaplatenie, s určitosťou však vedel povedať, že finančné prostriedky jej vrátil. Doklad o tom si od žalobkyne nepýtal. Za celé spolužitie sa mohlo stať tak maximálne dva alebo trikrát, že žalobkyňa za neho zaplatila povinnosti súvisiace s podnikaním, napríklad pri zaplatení dani z príjmu, keď nesprávne uviedol základ dane, nesprávne vypočítal daň a bol vyzvaný na zaplatenie dane. Po vykonaní opravného daňového priznania mu boli finančné prostriedky vrátené a tieto potom on následne vrátil žalobkyni.

Žalobkyňa k výpovedi žalovaného uviedla, že pokiaľ vybavovali hypotéku, riziková bola z toho dôvodu, že chceli zobrať úver pre mladých, kde bola veková hranica 35 rokov. V tom čase túto hranicu presiahla. Okrem toho som pracovala v Štátnych lesoch na dohodu. Z toho dôvodu nebrali jej príjem do úvahy, aj keď bol vyšší ako žalovaného. Bola pri uzatváraní úverovej zmluvy, ako aj kúpnej zmluvy. Tam im bolo vysvetľované, že si to majú následne papierovo ošetriť nejakým spôsobom, či už u notára alebo iným spôsobom. Stále pýtala žalovaného, aby to vyriešili. Stále jej hovoril, že áno, avšak nikdy k riešeniu neprišlo. Keďže si chceli zabezpečiť spoločné bývanie, po zistení, že žalovaný nebude mať celú čiastku na zaplatenie celej kúpnej ceny súhlasila, že zvyšok doplatím ona a zaplatí aj ďalšie potrebné poplatky, ktoré boli sprievodné, avšak všetky finančné prostriedky platila s tým, že následne budú zapísaní ako vlastníci bytu. Nemienila ich žalovanému darovať. Preto aj pri ich investovaní vychádzala z toho, že všetko bude tak, ako sa dohodli. Pri investovaní finančných prostriedkov vedela, že žalovaný je výlučným

vlastníkom bytu, avšak mali medzi sebou ústnu dohodu, že bude istý podiel bytu prevedený aj na ňu, a teda že budú obidvaja spoluvlastníci predmetného bytu. Žalovaný jej až v máji 2013 jednoznačne uviedol, že byt je jeho. Žalovaný v čase spolužitia platil hypotéku, ako aj poplatky s bývaním. Ostatné však, čo sa týkalo chodu domácnosti, strava, oblečenie, kozmetika a potreby k bytu hradila ona a trikrát aj zaplatila sumu 50,- eur na šetriaci účet. Šetriaci účet bol vytvorený k hypotéke, kde im bolo vysvetlené, že keď budú navyše dávať sumu 50,- eur, tak si našetria nejaké peniaze a budú môcť hypotéku vyplatiť skôr, čo by ich potom vyšlo lacnejšie. K otázke vystaňovania uviedla, že sa vystaňovala v tých termínoch ako uvádzal žalovaný, nakoľko sa vyhrážal jej, aj jej deťom, že na ňu pošle kamarátov. Približne 3 - 4 týždne pred opustením domácnosti vybavovala bývanie prostredníctvom kamarátky. Stala situácia, že keď bola vybavovať bývanie a deti boli so žalovaným, tak jej syn volal, nech sa rýchlo vrátim, že sa mu žalovaný vyhráža. Keď prišla a tak ju vyhadzoval, na čo mu povedala, že sa vystaňujem vtedy, keď jej vyplatí to, čo investovala do spoločného, na čo jej žalovaný uviedol, že to vyplatí, až keď opustí spoločnú domácnosť. Následne nadobudla pocit, že žalovaný nechce doriešiť predmetnú záležitosť, nakoľko v máji 2013 jej to aj povedal, že byt je jeho a čo že chce. Podala na súd žalobu 4. 1. 2014, len to sa nejako pomotalo.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, pripojeným spisovým materiálom Okresného súdu Liptovský Mikuláš 7C/35/2014, kúpnu zmluvou zo dňa 19. 04. 2012, výzvou na zaplatenie zo dňa 07. 11. 2013, výpismi z účtu, oznámením o zániku poisťovnej zmluvy, technickou správou, príjmovými dokladmi, objednávkou na vypracovanie znaleckého posudku, vyúčtovaním k podanému znaleckému posudku, faktúrou č. 201, 200, 353, faktúrou č. 201, 200, 394, faktúrou č. 120, faktúrou č. 12003185, pokusom o zmier zo dňa 09. 04. 2013, Sociálnou poisťovňou Liptovský Mikuláš, doručenkou, čiastočným výpisom z LV č. XXXX, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobkyňa a žalovaný spolu žili roku 2012 v spoločnej domácnosti, v nájomnom byte. Rozhodli sa zabezpečiť si vlastné bývanie. Dňa 19. 4. 2012 žalovaný uzatvoril kúpnu zmluvu na základe ktorej nadobudol dvojizbový byt č. XX vo vchode č. XX na Š. poschodí, v bytovom dome súp. č. XXXX, postavenom na parcele č. C-KN č. 3317,29, zastavané plochy a nádvoria o výmere 452 m², zapísaný na LV č. XXXX, okres Liptovský Mikuláš, obec i katastrálne územie H. X., Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor. Predmetný byt začali prerábať. V súvislosti s kúpou a prerobením bytu vznikli nasledovné výdavky: suma 4.100,- eur - dopltenie kúpnej ceny, ktorú zaplatila žalobkyňa dňa 15. 3. 2012 vo výške 1. 000,- eur na účet žalovaného, dňa 16. 3. 2012 ,vo výške 2.000,- eur na č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, dňa 19. 4. 2012 vo výške 1.000,- eur na č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, dňa 18.4. 2012 vo výške 50,- eur na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, dňa 30.4. 2012 vo výške 50,- eur na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX; 120,- eur - zapltenie ceny za vyhotovenie technickej správy, ktorú zaplatila žalobkyňa dňa 14. 6. 2012; 115,- eur - cena znaleckého posudku, ktoré zaplatila žalovaná dňa 28. 3. 2012; výdavky na zakúpenie stavebného materiálu vo výške 2.528,39,- eur (ktoré boli zapltené žalobkyňou v období mesiacov máj 2012 až august 2012). Žalobkyňa uplatnila voči žalovanému sumu 225,32,- eur titulom úhrady poplatkov sociálnej poisťovni, ktoré zaplatila za žalovaného dňa 17. 4. 2013. Účastníci sa rozišli, pričom žalobkyňa opustila spoločnú domácnosť.

Dňa 7. 11 .2013 žalobkyňa vyzvala žalovaného, na zapltenie sumy 8. 000,- eur s príslušenstvom, z titulu vyplatenia z bytu a vecí s tým súvisiacich.

Dňa 14. 1. 2014 podala žalobkyňa na Okresný súd Liptovský Mikuláš, voči žalovanému návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 7. 345,47,- eur s príslušenstvom. Uznesením 7C/35/2014-46 zo dňa 10. 2. 2014 súd vyzval žalobkyňu na opravu a doplnenie neúplného podania, v lehote 10 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie bolo žalobkyňi doručené 14. 2. 2014. Uznesením 7C/35/2014-63 zo dňa 13. 6. 2014 súd odmietol neúplné podanie žalobkyne doručené Okresnému súdu Liptovský Mikuláš 14. 1. 2014, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 26. 7. 2014.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd zamietol žalobu žalobkyne v celom rozsahu, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala žalovaného nároku z titulu bezdôvodného obohatenia. Výdavky, ktoré žalobkyňa vynaložila v súvislosti s kúpou a prerobením bytu, a to v sume 4.100,- eur (doplatenie kúpnej ceny, ktorú zaplatila žalobkyňa dňa 15. 3. 2012 vo výške 1.000,- eur na účet žalovaného, dňa 16. 3. 2012, vo výške 2.000,- eur na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, dňa 19. 4. 2012 vo výške 1.000,- eur na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, dňa 18.4. 2012 vo výške 50,- eur na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, dňa 30.4. 2012 vo výške 50,- eur na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX), v sume 120,- eur (zaplatenie ceny za vyhotovenie technickej správy, ktorú zaplatila žalobkyňa dňa 14. 6. 2012), v sume 115,- eur (cena znaleckého posudku, ktoré zaplatila žalovaná dňa 28. 3. 2012), výdavky na zakúpenie stavebného materiálu vo výške 2.528,39,- eur (ktoré boli zaplatené žalobkyňou v období mesiacov máj 2012 až august 2012, čo bolo preukázané pokladničnými dokladmi a faktúrami) boli v čase podania žaloby premlčané. Žalobkyňa podala žalobu dňa 4. 12. 2014. V čase podania žaloby boli tieto nároky premlčané, nakoľko žalobkyňi uplynula subjektívna lehota dvoch rokov na uplatnenie bezdôvodného obohatenia, pričom žalovaný vzniesol voči týmto uplatneným nárokom námietku premlčania. Pokiaľ sa žalobkyňa bránila tým, že žalobu podala včas, keďže v januári 2014 podala na súd voči žalovanému žalobu o zaplatenie sumy 7.345,47,- eur s príslušenstvom. V tomto konaní bolo preukázané, že podanie ktoré súdu doručila 14. 1. 2014 bolo zapísané pod spisovou značkou 7C/35/2014. Súd vo veci rozhodol uznesením 7C/35/2014-63 zo dňa 13. 6. 2014, ktorým odmietol neúplné podanie žalobkyne doručené 14. 1. 2014. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26. 7. 2014.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku vo výške 225,32,- eur, ktoré žalobkyňa uplatnila z dôvodu, že za žalovaného uhradila dňa 17. 4. 2013 nároky sociálnej poisťovne, žalobkyňa nepreukázala vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, nakoľko túto čiastku uhradila na základe vzájomnej dohody, keďže v tom čase žili účastníci spolu v spoločnej domácnosti a v dôsledku toho nakladali spoločne s finančnými prostriedkami. Žalobkyňa nepreukázala, že uvedenú sumu vynaložila bez právneho dôvodu v prospech žalovaného, ale naopak, uhradila ju na základe ich vzájomného dojednaní.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle citovaného zákonného ustanovenia. Vo veci mal žalovaný plný úspech, preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania. Trovy konania pozostávajú z náhrady súdneho poplatku zaplateného žalovaným za odpor vo výške 425,- eur. Právnomu zástupcovi žalobcu súd priznal odmenu za zastupovanie v konaní, za dva štyri úkony právnej služby, prevzatie a príprava zastúpenia, podanie odporu, účasť na pojednávaní dňa 19. 11. 2015, dňa 26. 1. 2016, spolu 949,36,- eur (jeden úkon á 237,34 eur § 10 ods. 1 v spojení s § 13 a ods. 1 písm. a/ c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov). Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnomu zástupcovi žalobcu priznal paušálnu náhradu hotových výdavkov v súvislosti so štyrmi úkonmi právnej služby vo výške 33,75 eur (8,39 eur x tri úkony vykonané v roku 2015, 8,58 eur x jeden úkon vykonaný v roku 2016). Právny zástupca žalovaného uplatnil úkon - 18. 11. 2015 ďalšia porada s klientom od 15:00- 15:50 hod. v sume 118, 67,- eur spolu s režijným paušálom s ume 8,39,- eur. Podľa potvrdenia o vykonanej porade účelom porady bolo poučenie o priebehu konania pred súdom, poučenie o možnosti uzavretia zmluvy, poučenie o procesných právach a povinnostiach, klient nesúhlasí so zmluvou, poučenie o skutočnosti, že uplatnený nárok je premlčaný. Predmetný úkon súd nepovažoval za účelný. V čase medzi prevzatím obhajoby dňa 27. 3. 2015 a účasťou na pojednávaní dňa 19. 11. 2015 nedošlo k zmene skutkového stavu v konaní, poučenia ktoré bolo predmetom porady s klientom mali byť vykonané v rámci prvého úkonu prípravy a prevzatia obhajoby. Trovy právneho zastúpenia sú celkom 983,11 eur. Trovy je žalovaná povinná zaplatiť advokátovi žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.